

Evrenin Yeni Mucizeleri Keşfediliyor 2

Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? Gökten yere her işi O evirip düzene koyar... (Secde Suresi, 4-5)

Birçok bilim adamı doğadaki fizik yasalarının ve canlıların gelişiminin sebep-sonuç ilişkisi çerçevesinde cereyan ettiğini düşünür. Hatta bunun, doğal bir olayın açıklamasının bilimsel olarak değer kazanabilmesi için şart olduğunu bile ileri sürerler. Ancak bunu iddia edenler bir açmazla karşı karşıyadırlar. Şu ifade kesin bir çelişkiyi barındırır: *``Elbette bazı şeyler (bilimsel olgular) aslında bir sebebe dayanır ama her şey, bir sebebe dayanmayan şeyler de dahil olmak üzere, bir sebep olmadan da var olabilir.``* (T. D. Sullivan, *``Comming to be Without a Cause``*, Philosophy, s.176-177.)

Burada kast edilen şey şöyle örneklendirilebilir: Yağmurun nedeni bulutlardır, bulutların nedeni atmosferik olaylar, atmosferin nedeni ise Dünya'nın yapısıdır. Peki Dünya'nın yapısının nedeni nedir? İşte burası her şeyi sebep-sonuç ilişkisine bağlayan zihniyetin iflas ettiği noktadır.

Bugün bilimi sebep-sonuç ilişkisi üzerine kurmaya çalışanlar büyük bir telaş ve sıkıntı yaşıyor. Bu sıkıntının nedeni evrenin başlangıcı olan Büyük Patlama ya da orijinal adıyla Big Bang`dir. Astrofiziğin ulaştığı kesin sonuç, tüm evrenin, bir sıfır anında, büyük bir patlamayla var olduğudur. Büyük Patlama, tüm evrenin tek bir noktanın patlamasıyla yokluktan meydana geldiğini kanıtlamıştır. Kuran`da bu şu şekilde bildirilir:

``O gökleri ve yeri yoktan var edendir...`` (Enam Suresi, 101)

Sebeb-Sonuç İlişkisi Evreni Açıklamakta Yetersiz Kalıyor

Canlılığı ve diğer fiziksel varlıkları sebep-sonuç ilişkisi ile açıklama ``maddenin zaman içinde birbiri ile etkileşimi`` temeline dayanır. Ancak maddenin, enerjinin, hatta zamanın dahi bulunmadığı bir an vardır. Bu anı maddi bir sebeple açıklamak da imkansızdır.

Yale Üniversitesi fizik ve doğa felsefesi profesörü Henry Morgenau doğa kanunlarının tesadüflerle açıklanamayacağını şöyle ifade etmiştir:

``Şuna hiç şüphe yok ki, doğa kanunları tesadüfler ya da kazalar sonucu ortaya çıkmış olamaz. O halde doğanın sayısız yasalarının ortaya çıkışına dair sorulacak cevap ne olmalıdır? Doğa kanunlarının evrensel geçerliliğine uygun olan tek bir cevap biliyorum: Doğa kanunlarını Allah yaratmıştır. Allah her şeyi bilen, her şeye gücü yetendir.`` (Henry Margenau & Roy A. Varghese, Cosmos. Bios, Theos, Open Court Publishing Company, Illinois, Mayıs 1992)

Oxford Üniversitesinde Tabii Bilimler doktorası yapmış ve 1973 yılında Nobel Tıp Ödülünü kazanmış olan nörofizyolog Sir John Eccles ise hayatın ancak kusursuz bir yaratılışın sonucu olduğunu söyler:

Eğer her şeyde bir amaç ve tasarımın hakim olduğuna inanmazsanız o zaman her şeyin sadece tesadüf ve gereklilikten ibaret olduğunu öne sürebilirsiniz. Ama varoluşunuzu açıklamak için tesadüf ve gerekliliğe bağlı kalmak aptalca bir şeydir. Bütün hayat ve elbette bütün insanlar kusursuz bir yaratılış planının parçasıdırlar.`` (Henry Margenau & Roy A. Varghese, Cosmos. Bios, Theos, Open Court Publishing Company, Illinois, Mayıs 1992)

Bir kısım insanların -ki bunlara bazı bilim adamları da dahildir- sebep-sonuç etkileşiminde bu kadar ısrarcı olmalarının nedeni, her şeyi maddi dünyayı kendi içinde açıklayabilme arzusudur. Materyalizm olarak adlandırılan bu akıma göre; evren sonsuz boyuttadır. Sonsuzdan beri vardır ve sonsuza kadar da var olacaktır. Bu sonsuzluk içinde en karmaşık olaylar dahi rastlantısal gelişmelerin sonucu olabilir. Sonuç olarak bir materyalist için her şeyin yaratıldığına inanmak söz konusu değildir. Materyalist felsefenin de temelini oluşturan bu görüş, 20. yüzyılda gelişen bilim ve teknoloji ile kökünden yıkılmıştır. Bilim adına ortaya çıkan materyalist iddia, yine bilim tarafından ortadan kaldırılmıştır. Maddenin sonsuzdan beri var

olduğu ve sonsuza kadar da var olacağı iddiası artık bir dogmadır (*Dogma*; doğruluğu sınanmadan benimsenen, bir öğretinin veya ideolojinin temelidir).

1978 Nobel Fizik Ödülü`nü alan Dr. Arno materyalizmin bilimsel bir gerçek değil, ancak inanç olabileceğini şöyle açıklar:

``*Bugünün dogması ise maddenin ezeli ve ebedi olduğu yönündedir. Bu dogma, evrenin yaratılmış olduğuna işaret eden gözleme dayalı kanıtların, astronominin bugüne kadar ürettiği gözlemlenebilir verilerin hepsinin evrenin yaratıldığı iddiasını desteklediği gerçeğine rağmen, kabul etmek istemeyen insanların (bunlara fizikçilerin çoğunluğu da dahildir) içgüdüsel inançlarına dayanmaktadır.*`` (Henry Morgenau & Roy Abraham Varghese, Kosmos Bios Teos, Gelenek Yayıncılık, Ekim 2002, İstanbul, s.101.)

Dr. Penzias evrenin başından beri bir plana göre işlediğini ise şöyle anlatır:

``*Astronomi bizi benzersiz bir olaya ulaştırır; hiçlikten yaratılmış olan, hayatın oluşabilmesi için sağlanması gereken koşullara en uygun, hassas bir dengeye ve kendisine temel oluşturan bir plana sahip olan bir evren.*`` (Henry Morgenau & Roy Abraham Varghese, Kosmos Bios Teos, Gelenek Yayıncılık, Ekim 2002, İstanbul, s.105.)

Bilim çevreleri de artık evrenin 'insan merkezci bir amaç' (Homo-centric Teleologism) taşıdığını düşünmeye başlamıştır. Buna göre evren, boş yere var olmamıştır; bir amacı vardır, bu amaç da insandır. Bu nedenle evrendeki tüm fizik yasaları üstün yaratış sahibi Rabbimiz'in insanların faydasına verdiği büyük nimetlerdir. Bir ayette Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

Ey insanlar, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Gökten ve yerden sizi rızıklandıran Allah'ın dışında bir başka Yaratıcı var mı? O'ndan başka İlah yoktur. Öyleyse nasıl olur da çevriliyorsunuz? (Fatır Suresi, 3)

<https://www.harunyahya.info/makaleler/evrenin-yeni-mucizeleri-kesfediliyor-2>